

“ΗΛΙΕ

ἄρχηγέ

«“Ηλιε, ἥλιε, ἀρχηγέ!..»

Πραγματικά στον τόπο μας ὁ ἥλιος εἶναι κάτι παρὰ πάνω ἀπὸ ἀρχηγός. Εἶναι μόνιμος δικτάτορας μὲ ἀπεριόριστα δικαιώματα κι ἀλλοίμονο σ’ ἐκείνον ποὺ τὸν παραγνωρίζει ἢ ποὺ τὸν ὑποτιμᾷ. Οἱ καυμένοι οἱ ξένοι ἀπὸ μακριὰ τὸν λιγουρεύονται. Πλάθουν ὄνειρα χρόνια καὶ χρόνια γιὰ μιὰ ἐπίσκεψη στὸν ἡλιόλουστο αὐτὸ τόπο. Κι’ ὅταν τύχη τὰ ὄνειρα τους νὰ πραγματοποιηθοῦν ἐφοδιάζονται μ’ ἓνα μαγιὼ κι ἓνα σορτάκι καὶ ὀρμᾶν παθιασμένοι στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἥλιου καὶ τῆς θάλασσας. Ἀποτέλεσμα: “Ὅλα αὐτὰ τὰ τσουρουφλισμένα κεφάλια, χέρια πόδια ποὺ βλέπουμε νὰ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους μας καὶ ποὺ φανταζόμαστε τὸ τί ὑποφέρουν τὸ βράδυ στὸ κρεβάτι.

— Ἐμεῖς τὸν ξέρουμε καλά τὸν ἀρχηγό μας. Σὰν ἄλλος Ναπολέοντας οἰχνεται τυφλὰ στὴ μάχη ἐνάντια σ’ ἐκείνον ποὺ τὸν ἀψηφᾷ. Γι’ αὐτὸ καὶ τὸν καλοπιάνουμε, τὸν στολίζουμε μὲ ἀμπρά ἐπίθετα καὶ στολίδια ἀλλὰ παράλληλα καὶ τὸν προσέχουμε σὰν... τὸν διάβολο μας. Καπέλα ἀντιηλιακὰ λάδια, σκουῖρα γιαλιὰ καὶ ὅσο τὸ δυνατό... σκιά. Μάλιστα σκιά! Γιατὶ ὅσο καὶ νὰ σᾶς ἀγαπᾶμε κύριε ἥλιε δὲν ἔχουμε καμιὰ διάθεση νὰ μετατραποῦμε σέ.. φιδάκια ποὺ ἀλλάζουν κάθε τόσο τὸ δέγμα τους.

— Κι’ ἔτσι ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς ποὺ κυκλοφοροῦν ἀπριλιάτικα ξεχωρίζεις ἀπὸ τῆ μιὰ τὰ κατακόκκινα γυμνὰ κεφάλια τῶν ξένων «ἄπειρων μαχητῶν» κι’ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν σώφρονα λευκότητα τῶν δικῶν μας κορμιῶν. — Ὅπως ὅμως λέει κι’ ἡ παροιμία «γελά καλλίτερα ὅποιος γελά τελευταῖος.

Κι’ ἔτσι στὰ μέσα τοῦ Ἰούνη, ὅταν οἱ ξένοι θὰ παιδεύονται στὶς βόρειες παγωνιές τους νὰ διατηρήσουν ἔστω καὶ τὸ κυπριακὸ τσουρούφλισμα, ἔμεῖς θὰ ξαπλώνουμε νωχελικὰ τὰ σοφὰ μαυρισμένα μέλη μας στὴν ἀμμουδιά ἀνάμεσα σ’ ἓνα καπέλο καὶ μιὰ πορτοκαλάδα (γιὰ τὴν ἀφυδάτωση).

Κι’ ἀπὸ πάνω ψηλὰ ὁ ἥλιος - ἥλιος ἀρχηγός θὰ καμαρώνει τοὺς πιστοὺς, λογικοὺς ὀπαδοὺς του, ποὺ ἔχοντας βέβαια ἀφθονὰ κι ἀπλετα τὰ ἀγαθὰ τῶν ἀκτίνων του.. διαλέγουν καὶ παίρνουν. Ἐνῶ στὸν ἄνισο ἀγώνα οἱ φτωχοὶ βόρειοι ἐπισκέπτες προσπαθοῦν ν’ ἀντικαταστήσουν μιὰ μέρα ἥλιου μ’ ἓνα μήνα δικό μας.